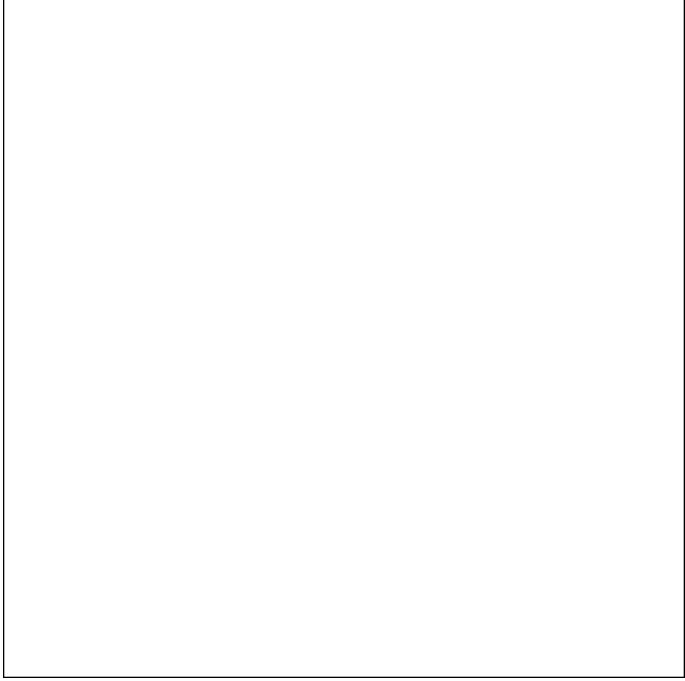

Decyzja

 Ursula Natula
 Vusi Malindi
 Aleksandra Migorska
|| 2
 Polski

Global Storybooks
globalstorybooks.net

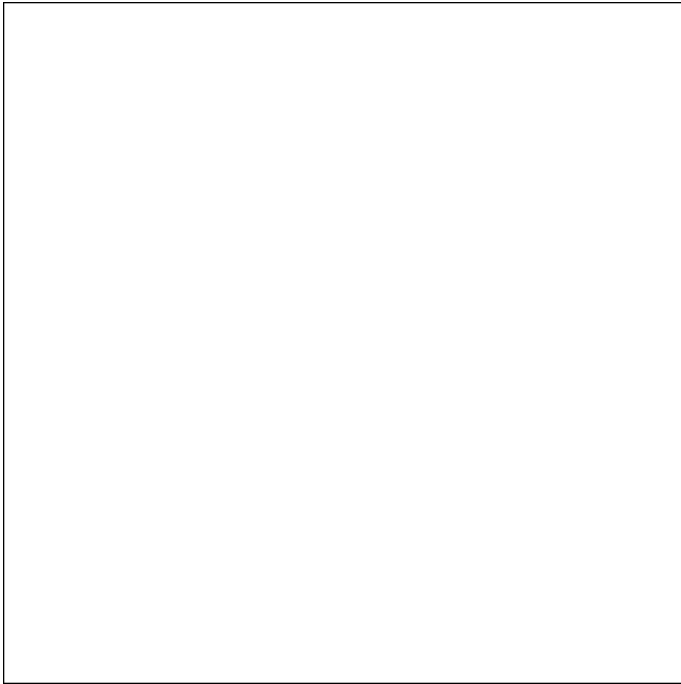
Decyzja

 Ursula Natula
 Vusi Malindi
 Aleksandra Migorska

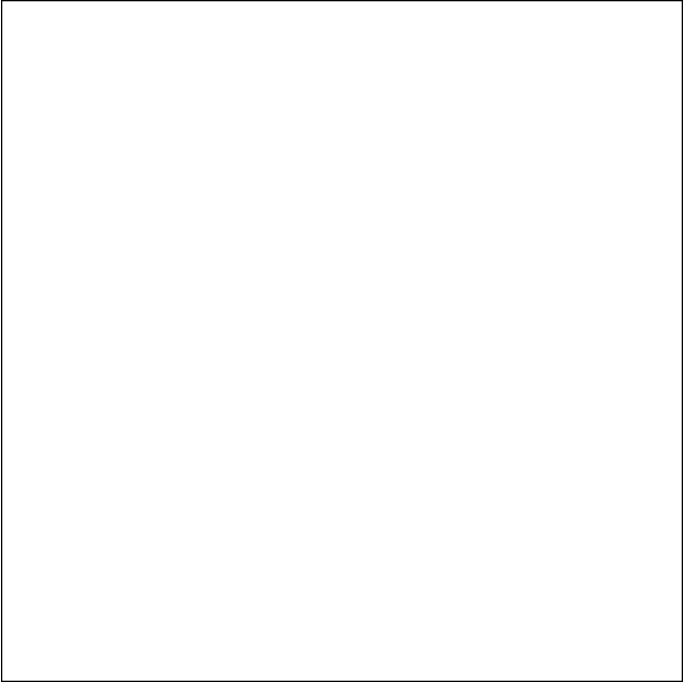
This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

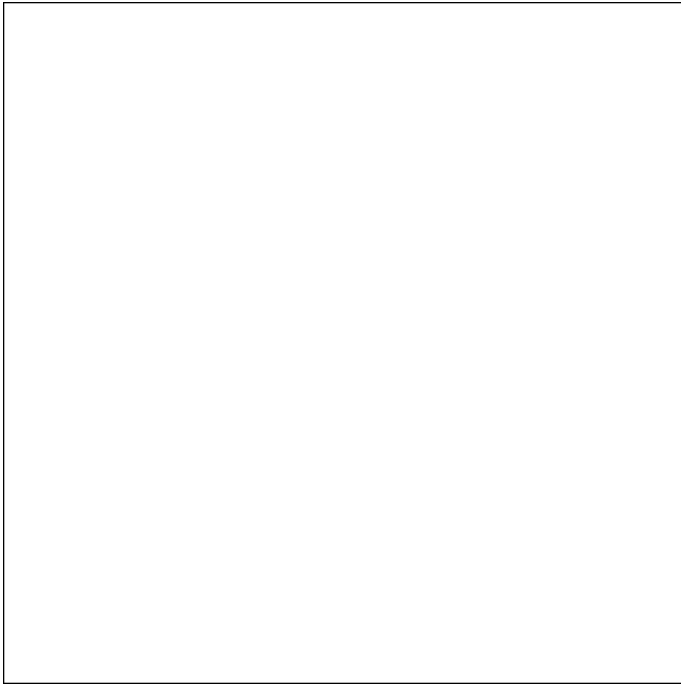

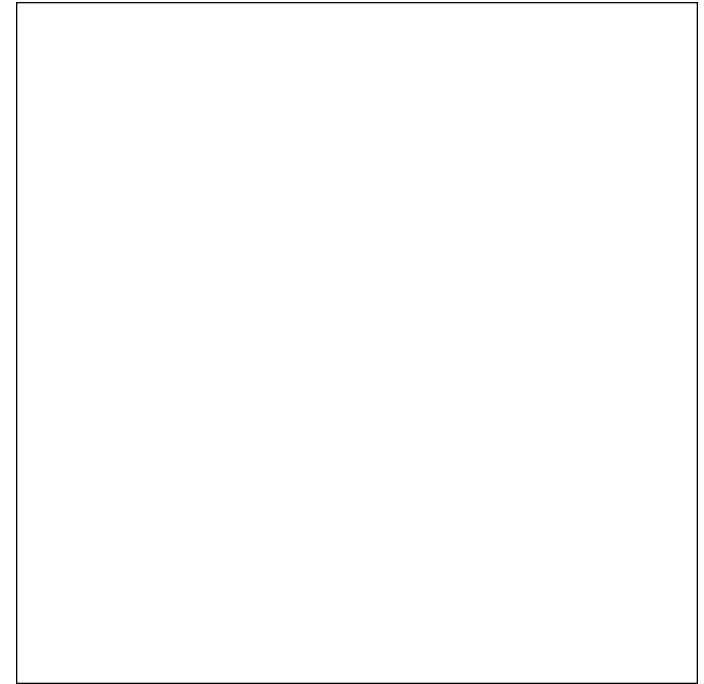
Moja wioska miała wiele problemów. Staliśmy w długiej kolejce, żeby nabrać wody ze źródła.

Czekaliśmy na jedzenie, które
przekazywali nam inni ludzie.

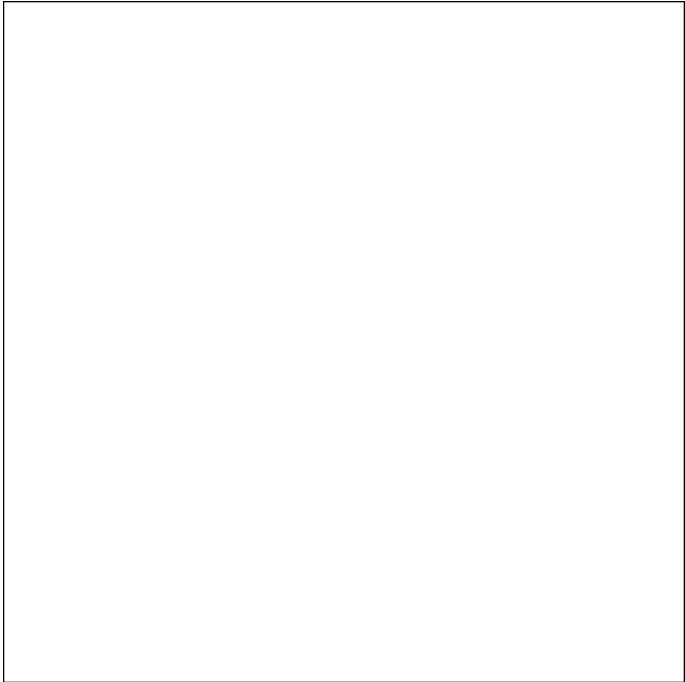

Musielismy zamykać drzwi na klucz ze względu na złodziei.

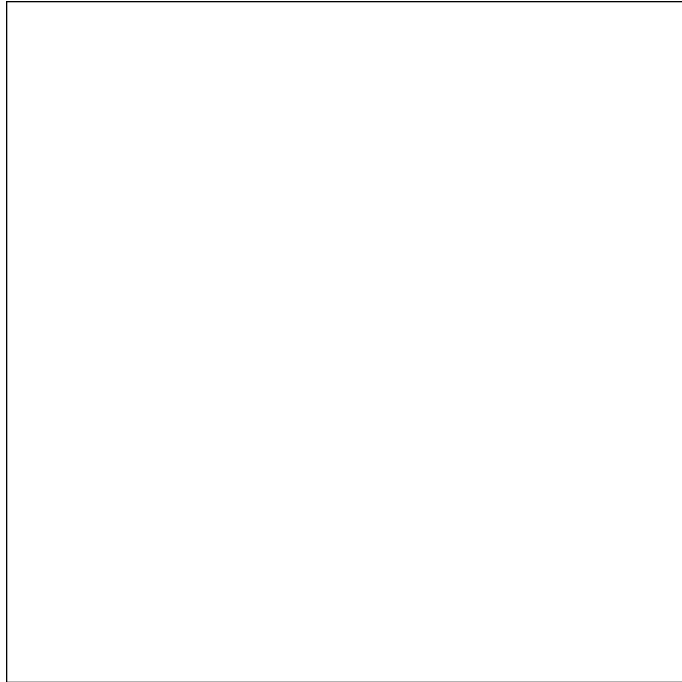

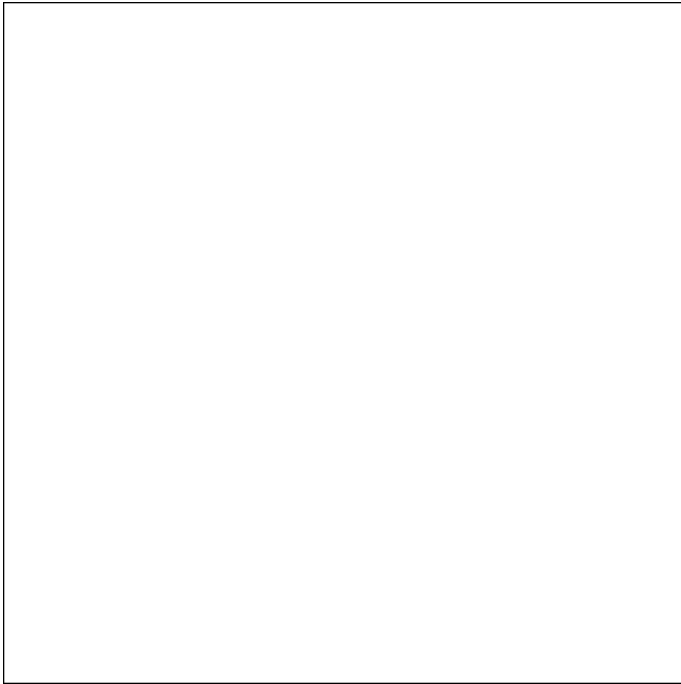
Krzyknęliśmy jednym głosem:
„Musimy zmienić nasze życie!”
Od tej pory zawsze
współpracujemy, aby rozwiązać
nasze wspólne problemy.

Wiele dzieci rzuciło szkołę.

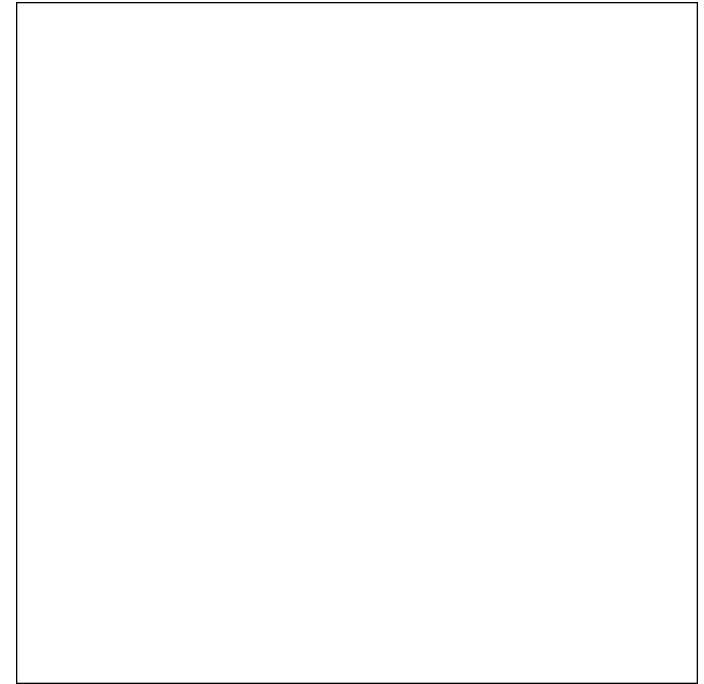

Jeden z mężczyzn wstał i
oświadczył: "Mężczyźni!
wykopiają i wybudują studnię".

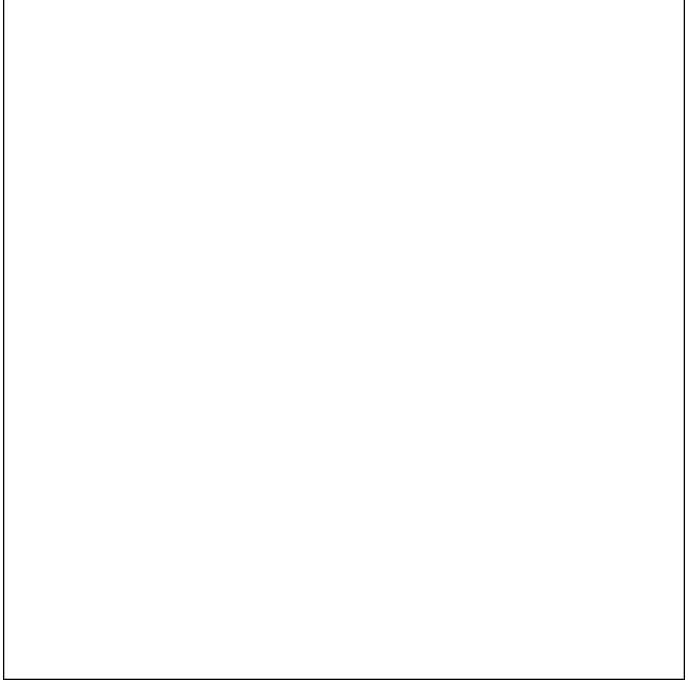

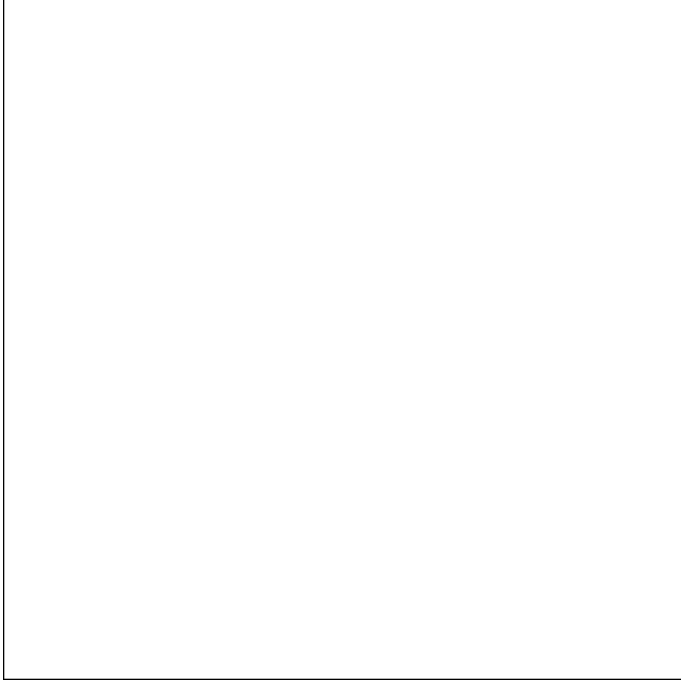
Dziewczynki pracowały jako
sprzątaczkę w innych wioskach.

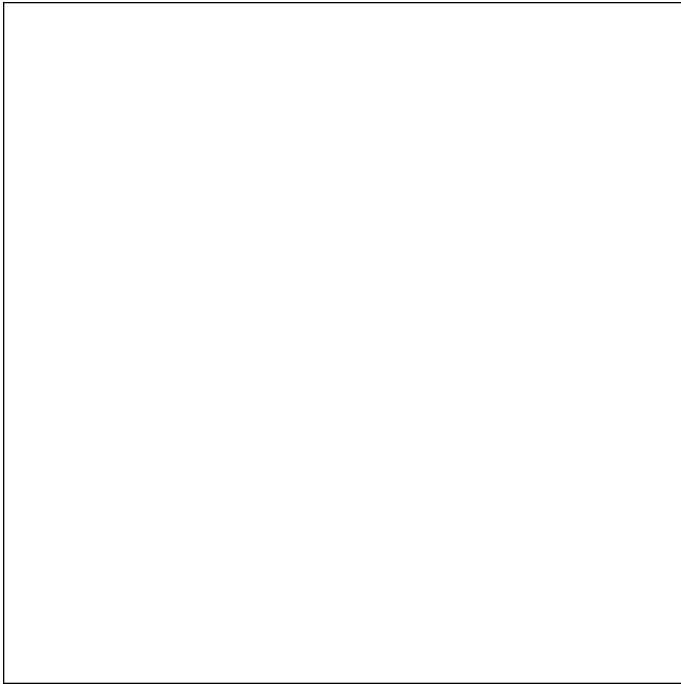
Jedna z kobiet powiedziała:
„Kobiety mogą do mnie
dołączyć i razem będziemy
uprawiać żywność”.

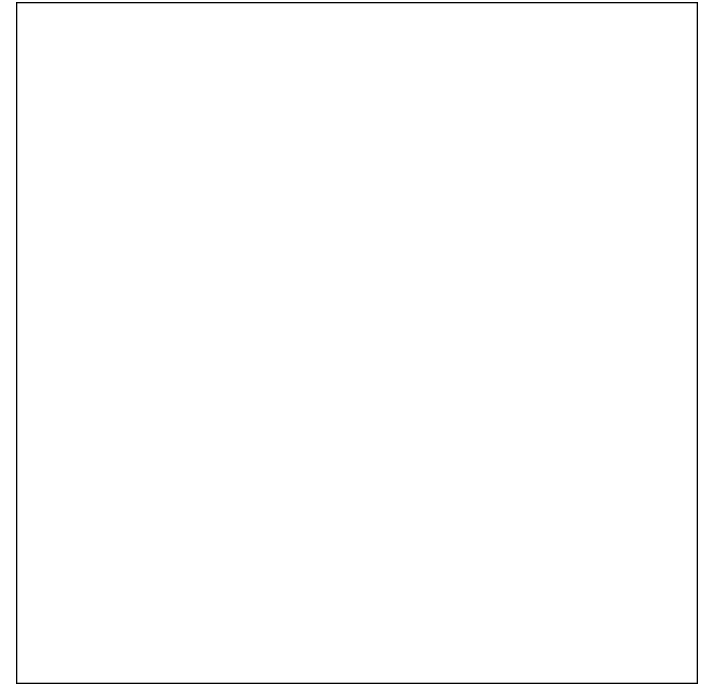
Chłopcy włożyli się po wiosce,
podczas gdy inni musieli
pracować w polu.

Ośmioletnia Juma, która
siedziała na pniu drzewa,
krzyknęła: „Ja pomogę w
sprzątaniu!”

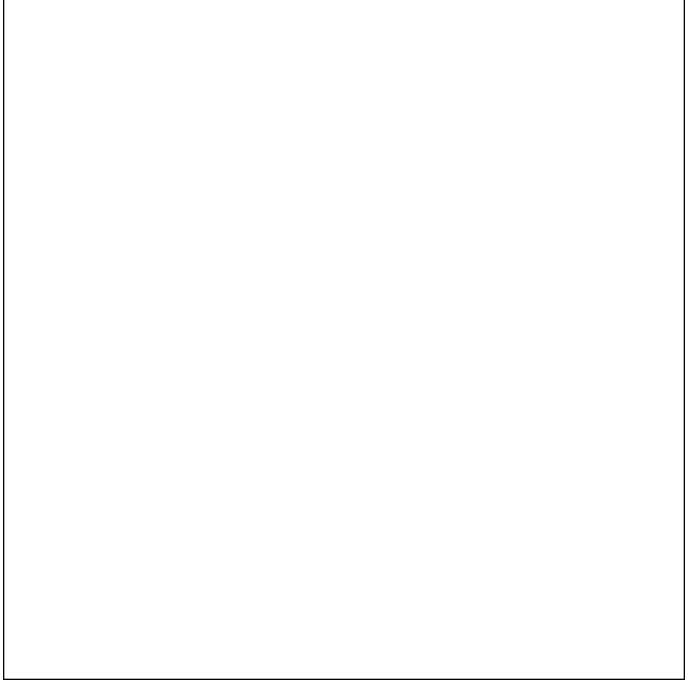

Gdy wiał wiatr, papierowe śmieci zatrzymywały się na drzewach i płotach.

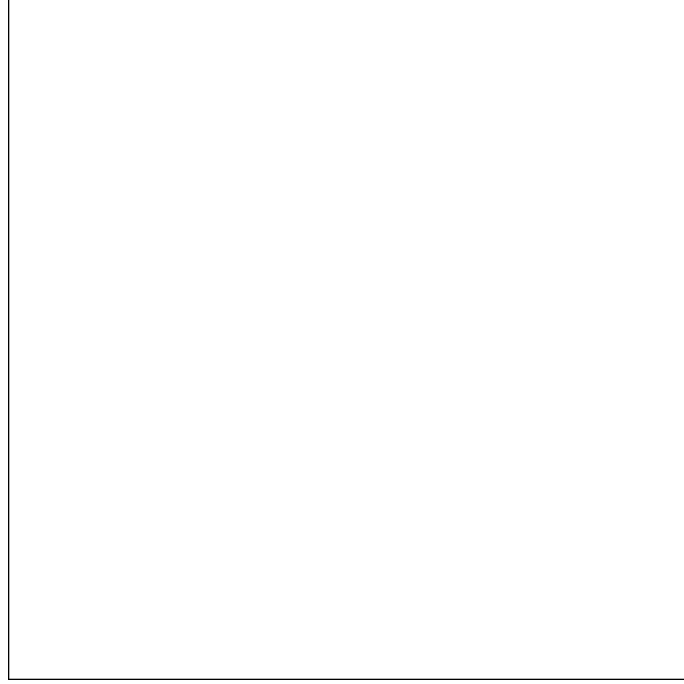

Mój ojciec wstał i powiedział:
„Jeżeli chcemy rozwiązać nasze problemy, musimy współpracować”.

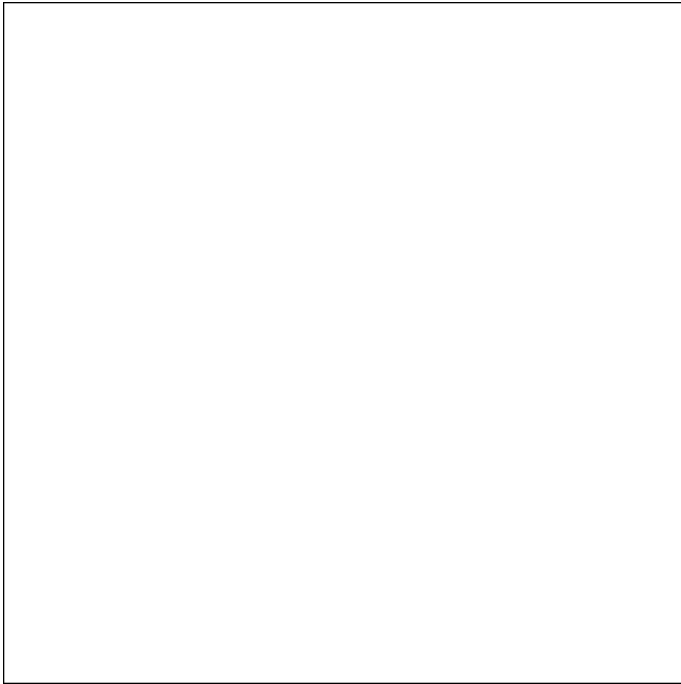

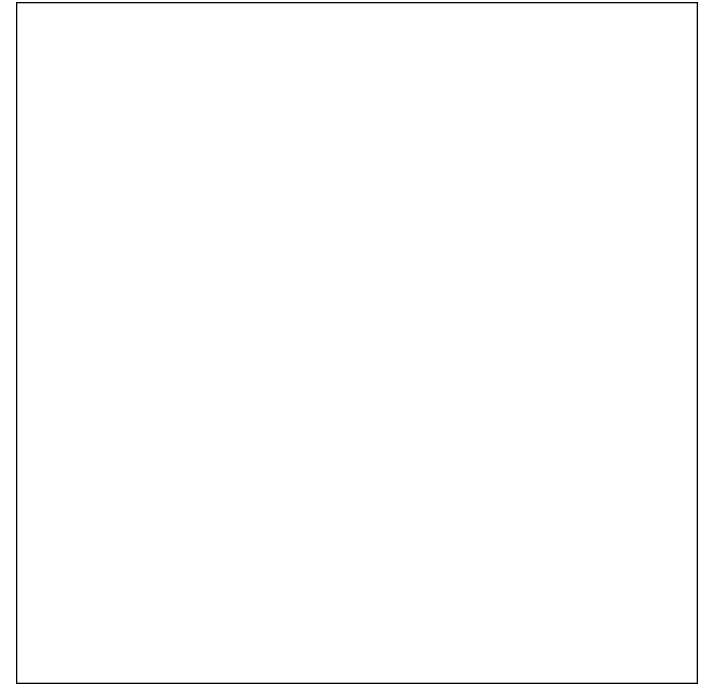
Ludzie kaleczyli się kawałkami
potłuczonego szkła, które
leżało na ziemi.

Ludzie zbrali się pod wielkim
drzewem i słuchali.

Pewnego dnia źródło wody wyschło i nasze pojemniki na wodę były puste.

Mój ojciec chodził od domu do domu, żeby zaprosić mieszkańców wioski na spotkanie.